

Vi tror - opplegg for smågrupper - Norkirken

Samling 1: Sekularisering

Undervisning

Vi lever i en del av verden og et samfunn der stadig flere vender ryggen til Gud og kirken. Hvorfor er det slik? Sekularisering er et begrep man bruker for å beskrive dette. Men tenk om sekularisering også har en annen side ved seg som er like betegnende: Folk tror på Gud og går i kirken, men det får ingen konsekvenser for livet deres i samfunnet.

Kristne i Vesten har lenge levd med et mentalt bilde som har blitt gjentatt så ofte at det tas som en selvfølge: Vi kristne blir konstant utsatt for påvirkning fra det sekulære samfunnet på ulike måter. Derfor blir vi stadig mer og mer sekularisert og det kristne arbeidet i menighetene daler, medlemmer forsvinner. Tenk om det er stikk motsatt. Tenk om det er kirkene som begynner med å tømme troen for innhold, undergrave troens konsekvenser på det ene området av livet etter det andre. Privatisere troen både i forhold til liv og lære. Fordi vi kjenner oss truet på meningene våre. Er redde for å bli upopulære eller støte andre. Ikke tør snakke sant om livet vårt slik det er, lar være å fore sjela vår med Bibel og bønn. Da har vi lite å stille opp med i forhold til omgivelsenes sekulariserende påvirkning. For tømmes troen for innhold, så tømmes kirken for mennesker. Eller som Jesus sier noe om i Matt 5,13: Det er først når saltet har mistet sin kraft, at det blir tråkket ned av menneskene.

Vi skal se eksempler på et par områder der dette kan skje:

Tier av frykt

Under den kalde krigen var det mange kirker som sluttet å snakke om rettferdighet for de fattige. De var utsatt for å bli oppfattet som kommunistiske. Og dermed møte motstand og kanskje forfølgelse. Frykten for å bli stemplet som kommunister kneblet kirken, slik at ikke hele evangeliet ble forkynt. Kan vi i dag stå overfor en tilsvarende fare? Noe vi kan kalle anti-fundamentalistisk fangenskap? Vi er så redde for å bli forbundet med de sterkt fundamentalistiske grupperinger, at vi toner ned bibelens sannhetskrav og utfordringer. Da lander vi lett i den andre grøfta, og oppdager i ettertid at vi har gått over til sekularismen. Da er det mye vanskeligere å begynne å snakke i klartekst igjen.

I både sekularismen og fundamentalismen er det frykten som rår. Frykten som er en av våre sterkeste drivkrefter, utrolig vanskelig å bli kvitt. Frykten krymper oss, binder oss og hindrer oss i å gjøre det vi dypest vil. Frykten for å ikke bli akseptert hvis jeg sier det jeg tror. Støte noen bort med budskapet. Bli forbundet med noe vi ikke liker.

I fundamentalismen er frykten tydelig: Frykten for det moderne, for alle som stiller spørsmål ved læresetningene jeg holder meg til. Frykten for at selvbildet mitt havarerer hvis trossystemet forandres. Frykten for at Gud vil straffe meg hvis jeg viker fra den rette vei. Og kanskje dypest; frykten for at Gud egentlig ikke er den jeg sier at han er.

Motsatt tenker mange at sekularismen skal være fri for frykt. Der man står fritt til å stille spørsmål ved alt og ikke er redd for den åpne samtalen. Mange mener at det finnes en vidsynt toleranse for annerledestenkende, ingen blir forfulgt for sin tro. Man ser seg som moden sammenliknet med det trange svart-hvitt oppdelingen, sant- usant, ja og nei. «Vi må få en fri og åpen kirke. Ut med de konservative» (sitat debattinnlegg foran et bispevalg i Norge). Men - frykten florerer også i de liberale og sekulære miljøer, og blant dem mange mener er de mest opplyste miljøer. Her råder frykten for å sette ned foten. Frykten for å miste sosiale poeng og dermed muligheter og anseelse. Frykten for en virkelig fri og åpen diskusjon, som kanskje vil blottlegge logiske og faktiske feilslutninger i tenkningen min. Frykten for å leve tett på andre mennesker som virkelig tror og tenker annerledes enn meg. Frykten for å tenke og si noe galt (obs!...er det ikke just det samme som med fundamentalismen?)

Frykten krymper oss og verdenene våre. Uansett religiøs eller politisk farge, har frykten en tendens til å demonisere «de andre», blokkere for rasjonell tanke og hindre ekte dialog. Frykten gjør også at vi holder tett. Vi tør ikke snakke om det vi tror på.

Et annet område er **Språket vårt**

Språket vårt byr på store muligheter til å ta små museskritt i gal retning. En sannhet er ikke et punkt, men snarere en flate der vi ved språkets hjelp kan forflytte oss helt til den andre kanten uten å nødvendigvis forlate sannheten. Problemet er bare at hvis vi gjør det hver gang, helt konsekvent, så vil vi etter hvert ha tegnet om hele kartet slik at vi ikke kjenner oss igjen.

Eksempler:

Fra «Jesus» til «Gud». Fra «Gud» til «det hellige», Fra «evangeliet» til «kristne verdier». Fra «bønn» til «åndelighet». Fra «etterfølgelse» til «engasjement». Fra «synd» til «svakhet». Fra «Ordet» til «mysteriet». Utviklingen går fra Gud i sentrum, til oss selv i sentrum. Fra det spesifikke til det allmenne. Fra det personlige til det abstrakte. Fra det utfordrende til det bekreftende. Neste skritt kan være å utelate de kristne ordene helt. «Vi trenger vel ikke nevne Jesus i annenhver setning for at folk skal skjønne at vi er kristne nok». Kanskje kirken da en vakker dag har gått fra å bekjenne Jesus høyt og tydelig, til å bli et ganske sekularisert miljø der den kristne troen er «underforstått», men man sier det ikke åpent.

Det er ikke de som kritiserer troen som sekulariserer oss, det er den troen som ikke praktiseres som fører til sekularisering. Den bønnen jeg ikke ber. De bibeltekstene jeg ikke vender tilbake til. Den gudstjenesten jeg ikke deltar på. Alle områdene av livet og verden som unntas fra et kristent perspektiv. De gangene jeg ikke reflekterer over hva en ny livserfaring kan lære meg om Gud. De rådene fra eldre og mer erfarne kristne jeg ikke bryr meg om. De erfaringene av Guds nærvær jeg ikke lenger tar på alvor og husker.

Troen blir sultet ut, til sist så svekket på mangel av næring at vi blir er lett bytte.

Veien tilbake

I Bergprekenen snakker Jesus om at der skatten vår er, vil også hjertet vårt være. Hjertet vårt er altså ikke der det ifølge troen min burde være, men der jeg i praksis har skatten min. Jesus advarer oss mot å la dagliglivet vårt være styrt av spørsmål som handler om mat og klær (og antakeligvis jobb og familielogistikk). Ikke fordi dette ikke er viktig, men fordi det gir oss et

galt fokus og dermed en gal retning i livet. Hvis ditt og mitt mål er «god økonomi», «god jobb», «hverdagslogistikk med familien må gå opp», kommer dette til å styre oss mot sekularisering, der Gud får mye mindre plass i forhold til annen påvirkning. Jesu kall til oss er: «Søk først Guds rike og Hans rettferdighet, så skal dere få det andre i tillegg». Dette er ikke en åndelig flukt fra hverdagslivet. Men en invitasjon til et større formål i livet. Et fokus som samler alle andre spørsmål i en og samme retning mot til livet Gud har skapt og tenkt oss til.

Vi utfordres til å ikke ha Gud og menighetsliv som en «åndelig fritidsinteresse», adskilt fra resten av livet. Men i stedet vende oss til Gud og la han forme livet vårt på Hans premisser. Som en hjelp kan vi tenke på å følge Jesus i tre dimensjoner:

Følelsmessig: Ikke gjemme følelsene våre. Men i stedet lytte til det som vi kan ha dysset ned. Bli satt fri fra vonde sår og minner. At det å forsone seg med alt i livet, går på dypet og sprer seg i relasjonene våre. Selvfølelsen gjenopprettes. Vi står trygt fundamentert hos Gud i alle følelsene våre.

Moralsk: Vi bekjenner syndene våre – blir tilgitt. Når synden blir løftet av blir vi mer vare for hvordan vi lever, vi bryter med destruktive vaner. Kan hende vi begynner å reflektere over moral i det daglige arbeidet vårt, tar del i Guds kamp for fred, rettferdighet og miljø.

Intellektuelt: At du og jeg trenger dypere inn i Bibelen. Lærer mer om teologi, kirkens historie og reflekterer over livene våre i lys av det. Da begynner vi å tenke ut fra et bibelsk verdensbilde i møte med alle meninger og tankestrømninger.

Målet er ikke å tro på Gud i den betydning at vi tror han finnes. Men det er å la Guds tanker gi mål og retning i livene våre.

(Undervisningen i denne delen er i hovedsak hentet ut fra boken «Som om Gud ikke finnes» av Magnus Malm.)

Forslag til spørsmål:

- 1) Kan vi finne eksempler på sekularisering i eget liv?
- 2) Tenk høyt om begrepet «frykt» sett fra både det fundamentalistiske og sekulære utgangspunkt. Hvordan unngå å drives av frykt?
- 3) Hvilke ord bruker jeg når jeg snakker om troen og livet som kristen?
- 4) Hvordan kan det se ut i mitt liv å følge Jesus i «de tre dimensjonene»?
- 5) Hva vil jeg gjøre med det jeg har lært?

05.09.16 Anne Honnemyr

Vi tror - opplegg for smågrupper - Norkirken

Samling 2:

Vi tror- Jesus er veien, sannheten og livet

Undervisning

I Johannes 14,6 sier Jesus: «Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Far uten ved meg». For mange er dette en provoserende uttalelse. Tiden vi lever i, den postmoderne, preges av at vi konstruerer våre egne oppfatninger om hva som er sant og ikke. «Det som er sant for deg, er ikke nødvendigvis sant for meg».

Men det finnes absolutter. Det finnes ting som alle kan bli enige om. F eks at sola finnes. At du og jeg er mennesker – ikke epler. At vi går inn døra, har vegger rundt oss i rommet osv. Er ordene til Jesus, om at han er veien, sannheten og livet en absolutt sannhet? For å nærme oss dette kan vi bruke to innganger; hodemåten og relasjonsmåten.

Hodemåten: Vi kan reflektere over spørsmålet. Resonere. Bruke fornuften vår til å tenke oss fram til hva som er mest sant. Hva og hvem som er sannheten med stor S.

Noen mener at Jesus er historiens største bedrager. Kanskje.....men la oss bruke hodet vårt og undersøke hvilke alternativer som finnes angående Jesus. Hvilke muligheter som er mest overbevisende.

Det ene alternativet er at Jesus snakket usant. Da var han enten en svindler som med vilje førte folk bak lyset. Eller en sinnssyk person som påstod at han var Guds sønn. Eller så er fortellingene om Jesus bare et sagn som ikke har historisk troverdighet.

Men.....svindler først: Jesus hadde ingen kjennetegn på å være en svindler. Han hadde ingen personlige fordeler av sitt budskap, og han gikk frivillig i døden for det. Når vi leser historiene om Jesus gir han heller ikke inntrykk av å være en sinnssyk person. Han viser stor grad av personlig modenhet, intelligens, mot og moralsk dømmekraft. I forhold til at historiene om Jesus kun er sagn, så har vi kunnskap om at Det nye testamentet er skrevet av øyenvitner som selv gikk i døden for den Herre de fortalte andre om. Ingen andre bøker fra Oldtiden er så godt bevitnet og så grundig utforsket. Det er mange vitner, gamle skrifter og kilder som dokumenterer Jesu troverdighet og eksistens.

Det andre alternativet er at Jesus snakket sant. At han er den han sier han er: veien, sannheten og livet.

C.S.Lewis: *Det eneste vi ikke kan si om Jesus, er at han var et godt menneske, men ikke noe mer. En mann som bare var et menneske og sa den slags som Jesus sa, ville ikke være noe godt menneske. Enten ville han være sinnssyk – på linje med dem som sier at de er et bløtkokt egg – eller han ville være en helvetes djevel. Vi må gjøre vårt valg. Enten var Jesus Guds sønn, eller så var han gal eller noe verre. Du kan slå ham i hodet med at han var en idiot, du kan spytte på han og drepe han, eller du kan falle for hans føtter og kalle ham Herre og Gud. Hva velger du?*

Det finnes hode/fakta grunner til å tro på Jesus. Tro at ordene hans er sanne. For mange er også vurderingene av sannsynlighet og sammenheng viktige. Jesus og Gud stemmer med virkeligheten. Det er altfor mange ting som skulle klaffe samtidig for at det skulle oppstå liv på jorda. De forklaringene som Jesus gir om livet og virkeligheten henger også på greip. Gud sier at vi mennesker er syndere og ikke klarer å fikse problemene våre selv. Ser vi ikke dette hver eneste dag rundt oss? Terror, sult, drap, mobbing, ødeleggelser. Merker vi det ikke i oss selv også? Noe inni oss er ikke alltid som det skal. Vi trenger hjelp, vi trenger å komme til noen med problemene våre. Vi trenger noe større over livet vårt, noe som er mer enn oss.

Det er fakta- og sannsynlighetsgrunner til å tro at Jesu ord er sanne.

Relasjonsmåten: Jesus er Gud. Men han var også et menneske. Han var sulten, tørst, lei seg, glad. Et ekte menneske. Han levde og stod opp igjen. Han lever i dag. Vi kan ha en relasjon til han. Det betyr at vi kan ha en relasjon til Sannheten med stor S.

Vi trenger ikke bare bruke hodet og tenke oss fram til hva som er sannheten. Vi kan lære av Jesus, følge etter han, se hva han stod for, mente, gjorde....og så gjøre det samme.

Av og til føler vi dette sterkt, andre ganger føler vi kanskje ingenting. Jesus er her uavhengig av følelsene våre. Vi kan finne han i bibel og bønn. Vi kan erfare han gjennom samtaler med hverandre, delta i menighetsfellesskapet og av og til også erfare Jesus på mer uforståelige måter.

- Jesus som Veien betyr at vi kan følge etter han, gjøre som han, lære av han, tenke som han, ha en retning og mål i livet.
- Jesus som Sannheten betyr en overordnet Sannhet over alt annet. Hjelp til å finne rette svar på spørsmål i livet. Visdom, kunnskap, overblikk av en som er større enn oss selv, vår forstand og fornuft.
- Jesus som Livet: Mening i hvorfor vi lever her og nå. Løfte om at vi aldri skal dø, men leve videre i en fantastisk evighet for alle som vil ta imot.

Hver og en av oss har et ansvar for hva vi velger å tro på og ikke.

Et valg om å si ja til Jesus er kanskje mer revolusjonerende enn vi tar inn over oss. For det handler ikke bare om å tro på at Jesus finnes. Men å leve som om han alltid er der. Det er ikke en øvelse i å ta seg sammen og leve «riktig», men en øvelse i å slippe kontrollen og bare i trygghet følge etter Han som er «Veien, Sannheten og Livet».

Forslag til samtale:

- 1) Snakk sammen om hva som kan utfordre troen i den postmoderne tid.
- 2) Tenk høyt rundt fakta- og sannsynlighetsgrunner til å tro på Jesus.
- 3) Hva betyr det i ditt liv – at «Jesus er Veien, Sannheten og Livet»?
- 4) Hvordan kan vi leve som om Jesus alltid er der? Hvilke konsekvenser får det for deg og meg?

12.09.16 Anne Honnemyr

Vi tror - opplegg for smågrupper - Norkirken

Samling 3:

Vi tror – at det er hjerterom hos Jesus

Undervisning

Lese bibelteksten: Johannes 4,3-42

Når vi snakker om Jesu hjerterom kan det lett bli noen milde ord om omsorg og forståelse. Det er sant og godt. Men det er en annen side ved Jesu hjerterom som ikke bare er mild; hans omsorg er til tider både revolusjonerende og grensesprengende. Jesus går nye veier for å få et hjertemøte på dypet med mennesker. Og i teksten vi leste kan vi se at Jesus bryter regler.

Regelbrudd nr. 1: Jesus går inn i fremmed land

Jesus og disiplene skulle gå fra Judea i sør til Galilea i nord. En strekning de hadde gått før, på ca. 11 mil, 2-3 dager til fots. Og selv om det er en lang vei, gikk jødene ofte en omvei, fordi den korteste veien er gjennom Samaria. Et område jødene helst ikke ønsket å være i. Samaritanerne hadde samme religiøse røtter som jødene, det var likheter på mange områder. Samtidig store kulturelle og religiøse forskjeller. Nå skal Jesus fra Judea til Galilea. Han tar rett og slett disiplene med deg den raskeste veien- rett gjennom Samaria. Rett inn i fremmed land!

Vi er mange av oss som er oppdradd, og har oppdradd barna våre, til at noen steder går vi ikke. Noen miljøer holder man seg borte fra. Det er det mye sunn omsorg i. Som voksne må vi verne barn så godt vi kan, ikke være naive. Men det er en bakside vi trenger å være bevisste på: Som voksne er det ganske mange av oss som helt ukritisk forholder oss kun til våre trygge miljøer, og aldri kommer på tanken en gang på å oppsøke «fremmed land». Mulig er vi styrt av redsel for det ukjente. Kanskje vi tenker at troen vår da blir truet. Vi er ukomfortable med å knytte relasjoner til mennesker som er annerledes enn oss. Det kan være mennesker fra andre land, men like gjerne mennesker fra andre miljøer enn der vi kjenner oss hjemme.

Hvor er dine og mine «fremmede land»? Hva holder vi oss borte fra fordi vi ukritisk følger gamle mønster, er redde eller ukomfortable? Jesus har et stort hjerterom for fremmede og annerledes folk. Han går inn med stor frimodighet og omsorg, har syn for mulighetene som ligger der.

Regelbrudd nr. 2: Jesus snakker med en ukjent samaritansk kvinne

I følge datidens kultur og skikker var det et stort regelbrudd at Jesus snakket med kvinnen. Hun var kvinne, samaritan og på toppen av det hele levde hun et umoralsk liv. I dette møtet finner vi mye hjerterom:

Jesus samtaler for det første med en kvinne som de fleste antakelig så ned på. Byens løsslupne hore. Hun alle visste hadde hatt mange menn, hun alle mødre advarte døtrene om å bli som.

Hvem kan denne kvinnen være i våre liv? Hvem ser vi egentlig ned på, hvem har tatt valg eller har meninger vi i hemmelighet forakter? Hvor utrolig lett er det ikke å holde avstand, ikke ta kontakt, degradere andre. Mange av oss trenger virkelig Guds nåde her! La oss be om å ha Jesu hjerterom for alle mennesker som dukker opp i livet vårt. Og vi er rykende uenige med dem, om de er tungvinte, om de har tatt livsvalg som for oss er uforståelige. Vi er alle skapt i Gud vår Fars bilde, han lengter inderlig etter hver og en som roter seg bort i liv og meninger. La oss, Guds ambassadører på jorda, være vennlige, åpne, sanne og inkluderende. Uansett.

For det andre så møter Jesus kvinnen med ærlighet og sannhet. Det er noe profetisk over samtalen. Jesus vet ting om livet hennes som han ikke har forutsetning for å vite. Men det er også den befriende sannheten, uten fordømmelse. Jesus er en ekspert i å snakke sant til mennesker uten å trykke dem ned. I vår tid er det mange bibeletiske sannheter som rokkes ved (eks samliv, miljø, pengebruk, urettferdighet i verden) Vi må be om å ha Jesu visdom når vi snakker om de vanskelige sakene. Han var ikke unnvikende, heller ikke fordømmende, men frigjørende sann.

Til sist bringer også Jesus håp inn i livet til kvinnen. Han forklarer hvem han er- Messias – han som er livets vann. Håp og evig liv. Som kristne har vi det beste budskap som finnes å tilby andre: Jesus. La oss være frimodige slik som Jesus.

Regelbrudd nr. 3: Jesus spør om hjelp

Jesus spør en fremmed kvinne om hjelp til å hente vann opp fra brønnen. Det er også brudd på kultur, skikk og bruk på den tiden. Men er det ikke det i dag også- for oss? Må det ikke skje ganske revolusjonerende ting før vi innrømmer at vi trenger hjelp?

Hjerterom handler ofte om å være den sterke som hjelper andre. Være den som bøyer seg ned og løfter andre opp. Men hjerterom handler også om å trenge andre. Bære hverandres byrder. Gjensidighet og likevekt på det området.

Kan hende vi inni mellom trenger å være mer nådige mot oss selv. Tåle at vi ikke orker alt, klarer alt og kan alt. «Når jeg er svak, da er jeg sterk» sier Paulus. Den ærlige sannheten om oss selv er det beste utgangspunkt for at Gud kan gi oss kraft. Men også det beste utgangspunkt for å være glad i oss selv og andre. Vi er alle sårbare mennesker med grenser. Og når vi ser hvor begrensingene våre er, ser vi også hvor viktig det er for oss å ha andre mennesker i livet vårt. Som er sterke der vi er svake. Og vi ser hvor ufattelig stor gave vi har fått i at Jesus tok alle våre synder, svakheter og sår på seg. Å skjønne noe av dette gjør hjertet vårt ydmykt og mykt. Vi åpner opp for Gud og andre mennesker.

Resultatet

Etter møtet med Jesus er ikke kvinnen til å stoppe. Hun springer til byen og forteller hvem hun har møtt og hva som har skjedd. Hun inviterer de andre til å komme og se. Og det kommer et helt lite tog for å møte Jesus. Den dagen kom mange samaritanere til tro på Jesus. Og starten på det hele var at Jesus hadde hjerterom for et menneske. Og dette møtet ble så livsforvandlende at kvinnen ikke klarte annet enn å fortelle andre om det. Sånn kan det være også i dag! Når vi møter mennesker med hjerterom ala Jesus, blir mennesker berørt og trekkes mot han.

Vi utfordres til å øke hjerterommet vårt midt i vår travle hverdag. Det kan gjøre litt vondt og være litt ukomfortabelt – men kan også gi ufattelig mye glede og velsignelse tilbake. La oss øve oss i å virkelig se de menneskene som dukker opp i livet vårt, utfordre oss selv til å gå ut av våre komfortsoner av og til. Virkelig se andre og be Gud gi oss sin kjærlighet til dem, i vårt hjerte. Gud lengter etter at hvert eneste menneske skal komme tilbake til det livet og den plass han opprinnelig hadde planlagt for oss. Hans hjem, hans omsorg og hjerterom.

Forslag til samtale:

- 1) Hva berørte deg mest i dette?
- 2) Hvor er ditt fremmede land?
- 3) Hvordan være verken fordømmende eller unnvikende, men frigjørende sann, slik som Jesus?
- 4) Når og på hvilke områder er det mest krevende å vise sin svakhet?
- 5) Hva gjør du med det du ble minnet om i dag? Hvordan kan du utvide hjerterommet ditt?

21.09.16

Anne Honnemyr

Vi tror - opplegg for smågrupper - Norkirken

Samling 4: Vi tror – det er kraft i bønn

Undervisning

Når vi leser statistikker om bønn kan vi se at over 50% av nordmenn sier at de aldri ber. Og at det er mellom 30-40 % av mennesker som tilhører en religion som aldri ber utenom gudstjenester/møter. Undersøkelsen viser at folk ber mest når noe spesielt skjer, når de opplever at de trenger det. Og at vi nordmenn har høy terskel for å definere noe som bønn. Det er mange følelser, opplevelser og erfaringer knyttet til bønn. Hva er egentlig bønn? Og hva kan vi stå i fare for å gå glipp av hvis vi ikke ber?

Kristen bønn

Kristen bønn er ikke oppramsing av en rekke ord på en spesiell måte, men det er en relasjon. Et fellesskap med Gud. «*Bønn er hele livet hengitt til Gud, og levd ut – bevisst og ubevisst – i Den Hellige Ånds kraft, i samfunn med Jesus Kristus og til ære for Gud Fader, vår skaper (Tor Johan Grevbo).*

I bibelen ser vi at Jesus lærte disiplene sine til å be (Vår Far – Matt 6,5-13). Bønn kan og må læres. Jesus forklarer disiplene hvem vi skal henvende oss til. Men han snakker også om et far- barn forhold, en relasjon. Og at bønner her på jorda er det viktigste møtepunktet i den

relasjonen. Bønn er det viktigste vi kan gjøre. Jesus ser bønn mer som et fellesskap enn et rituale. Bønn er samtale med vår Far i himmelen. Når vi ber er hele treenigheten involvert; Far, Sønn og Den hellige Ånd.

Hvorfor skal vi be?

Det er mange grunner til å be:

Jesus gjorde det. Han er vårt forbilde, og vi kan lese mange steder i Bibelen at Jesus bad. Vi kan se at han hadde et tett fellesskap med Gud sin Far, og at han også ofte trakk seg tilbake for å be. Jesus oppfordrer oss til å gjøre det samme som han. Han sier ikke «hvis dere har lyst til å be...», men «Når dere ber...» (Matt 6,6) Jesus fikk rettleiding, omsorg og kraft gjennom relasjonen med sin Far. Det samme kan vi få.

For å utvikle en relasjon til Gud, slik vi er skapt for: Det trengs kommunikasjon for å utvikle en relasjon. Gjennom bønnerelasjonen til Gud kan vi spørre han om ting. Når vi opplever bønnesvar, styrkes vårt forhold til han. Men å spørre Gud om ting er ikke den eneste form for bønn, det finnes også andre måter; Takke, lovprisning, bekjennelse, tilbedelse, stillhet og lytting. Gud ønsker en nær relasjon til oss. Vi kan bli forandret gjennom denne relasjonen. Vi kan oppleve Guds kraft på en mer konkret måte, forstå litt mer av hva han har tenkt for oss.

Belønning for å be: Matt 6,6 kan vi lese om at Gud skal lønne oss når vi ber til han. Det kan nesten høres egoistisk ut å forvente en belønning. Og det finnes upassende belønninger (eks ta imot penger for sex). Men det finnes også passende belønninger (eks nilest til eksamen, består og oppnår gode kvalifikasjoner- en passende belønning) Bibelen sier at det lønner seg for oss å mase på Gud, be til han. Han vil svare oss. Og det er en belønning i seg selv å være i relasjonen med Gud. Bønn forandrer ikke bare oss, men også situasjoner, hendelser og mennesker. I Daniels bok i GT leser vi historien om Daniel som ble kastet i løvehulen fordi han tilbad Gud. Men Gud sendte en engel og lukket løvenes gap. Gud beskyttet han.

Bønn resulterer i glede og fred:

Be, og dere skal få, så gleden deres skal bli fullkommen (Joh 16,24)

Vær ikke bekymret for noe! Men legg alt dere har på hjertet fram for Gud. Be og kall på han med takk. Og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og tanker i Kristus Jesus (Fil 4,6-7)

Vi får kraft på ulike måter gjennom den nære relasjonen med Gud vår Far. Resultatene kommer veldig tydelig fram i Matt 7,7-11:

Be, så skal dere få. Let så skal dere finne. Bank på, så skal det lukkes opp for dere. For den som ber, han får og den som leter, han finner, og den som banker på, skal det lukkes opp for.

Guds respons til oss

Det er ikke alltid vi opplever at Gud svarer oss når vi ber, eller at kraften kommer til oss. Gud svarer alltid på bønn, men svaret er ikke alltid slik vi ønsker. Det kan være flere grunner til at vi ikke alltid får det vi ber om:

Synd som ikke er bekjent, uforsonlig og manglende tilgivelse: Det kan være ting i livene våre som hindrer kontakten med Gud. Synder vi trenger å gjøre opp. Selv om vi er kristne kan vårt vennskap med Gud bli ødelagt av synd eller ulydighet. Det er viktig at vi gjør opp og tar imot Guds tilgivelse. Alle gjør feil, det diskvalifiserer oss ikke fra å be. Jesus døde for oss på korset. Dette gjør oss i stand til å be.

At vi har gale motiver for det vi ber om kan hindre svar: *Dere begjærer, men får ikke. Dere myrder og misunner, men oppnår ikke noe. Dere lever i strid og ufred. Dere har ikke, fordi*

dere ikke ber. Dere ber, men får ikke, fordi dere ber galt. Dere vil sløse det bort i nytelse (Jakob 4,2-3) Hvilke bønner ber jeg for egen nytelse og egoismes skyld?

Gud vil gi oss gode gaver: Av og til forstår vi ikke vårt eget beste. Vi er rett og slett som små barn som ønsker oss ting som ikke er bra for oss. Gud ser oss i evighetsperspektiv, han ser hele oss på en måte vi selv ikke evner. Han ønsker å gi oss gode gaver. Han vet mer enn oss selv om hva som er godt for oss. Gud svarer alltid på bønn. Det kan bli ja, nei eller vent. Og det skal vi kanskje være takknemlige for. Rut Graham (kona til en kjent evangelist) sa en gang: *Gud har ikke alltid besvart mine bønner. Hadde han det, ville jeg giftet meg med feil person – opptil flere ganger.*

Av og til kan det også virke som om Gud er taus og skjuler seg for oss. Salme 13,2 beskriver det: *Hvor lenge, Herre? Vil du glemme meg for alltid? Hvor lenge vil du skjule ditt ansikt for meg?* I slike tider er det viktig å stole på Gud til tross for tausheten. Meningsløse ting skjer. Vi får ikke tydelig svar på alt her i livet. I slike situasjoner har vi to valg: Vi kan si at vi ikke lenger vil tro. Eller vi kan fortsette å tro selv om vi ikke forstår. Det er noen ting, noen områder der vi kjenner oss totalt kraft- og hjelpeløse. Kanskje vi må vente til vi ser Gud ansikt til ansikt for å skjønne hva som var hans vilje, og hvorfor bønnene våre ikke ble besvart slik vi ønsket.

Be på din måte, høyt eller stille. Men mange eller få ord. Det finnes flere hjelpemidler hvis du synes det er vanskelig (eks bønnelister, bønnekalender, bønner i bibelen, bønnebøker) Det viktigste er at du søker relasjonen med Gud, og får kraften fra han. Bønn er noe av det viktigste vi kan gjøre.

Forslag til samtale:

- 1) Hva var det som berørte deg mest i dette, og hva vil du gjøre med det?
- 2) Snakk litt sammen om hva som gjør at mange opplever det vanskelig å be.
- 3) Del inspirasjon med hverandre om gode bønneopplevelser og svar.
- 4) Utfordre hverandre til å ta nye bønneskritt. Prøv gjerne ut i gruppa.

21.09.16 Anne Honnemyr

Vi tror - opplegg for smågrupper - Norkirken

Samling 5:

Vi tror – døden er ikke det siste

Undervisning

Men etter hans løfte venter vi på en ny himmel og en ny jord, hvor rettferdighet bor (2.Pet 3,13)

Livet før døden

Før i tiden var det mer snakk om himmelen og lengsel etter å komme hjem til Gud. Mulig en slik lengsel er mer sjelden vare i dag. Himmellengsel var noe de gamle snakket eller sang om. Vekkelse tidligere handlet ofte om den evige frelse eller evige fortapelse, og hva man valgte av disse to mulighetene. I dag vet mange ikke hvor de er på veg. Stadig mer handler kristen tro og forkynnelse om å ha det bra der vi er. Har vi det bra, kan vi takke Gud. Har vi det vondt, kan Gud trøste og hjelpe. I vår selvcentrerte kultur og tro står vi i fare for å miste den største gaven Gud har gitt oss: HÅPET.

Må ha gi dere lys til hjertets øyne, så dere får innsikt i det håp han har kalt dere til, hvor rik og herlig hans arv er for de hellige (Ef 1,18)

Gjennom hele bibelen kan vi finne en rød tråd; Gud som oppsøker oss mennesker for å gi oss håp og evig liv. Fra Adam og Eva valgte synden og måtte forlate Edens hage, og fram til i dag ser vi det samme: Gud ønsker å frelse oss. Kjærligheten er drivkraften i alt Gud gjør, og Joh 3,16 er hele bibelen i miniatyr: *For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.* Det er veldig tydelig at det Jesus gjorde ved sin død og oppstandelse hadde et mål. Jesu død og oppstandelse var ikke selve målet, men middelet vi kan benytte oss av for å nå målet; det evige livet og ikke fortapelse. I snart 2000 år har den kristne kirke over hele verden bekjent dette gjennom trosbekjennelsen (den apostoliske): « *...Jeg tror på syndenes forlatelse, legemets oppstandelse og det evige liv...* ». Et utrolig og fantastisk mål som kan gi oss glede, fred og jubel. Vi har et sted vi virkelig kan kalle for vårt «rette hjem».

Bibelen sier at vi er fremmede i verden. Borgere av et annet rike, vi har et annet egentlig hjem. Slike tanker kan oppleves fremmede for mange av oss. For er det noe vi gjør her i verden, så er det å bygge hjem og tilhørighet. Mange lykkes så godt med det at frykten for å miste det gode som er bygget opp, og redselen for å savne alt vi har om vi mister det, hindrer all lengsel til det hjemmet som er vårt virkelig sanne hjem. Livet her og nå er viktig. Å ha noen vi elsker, utrette viktige ting er viktig. Men aller viktigst er bevisstheten om at vi er på en reise – på veg hjem – og vi skal arbeide med å få med oss så mange som mulig hjem. Et slikt perspektiv over livet gjør bevisstheten vår på hvordan vi lever livene våre enda klarere.

Vi har noe i vente. Og det vi har i vente, er mer fantastisk enn noen av oss kan forestille seg. Likevel kan vi forestille oss noe, og det skal vi snart se på. Men forutsetningen for det hele er å ha troen på Jesus, å gripe Jesus. «Grepet» i denne sammenheng betyr (jmf Fil 3,12-14) å «bli tatt tak i og holdt fast» - av Jesus. Jesus tar alltid initiativet overfor oss. Troen på han er alltid grunnen til håpet og lengsel i forhold til det som kommer.

Livet etter døden

Døden kan oppleves som vår største fiende, den er likevel anerkjent av folk flest som det mest naturlige et menneske må møte og regne med her i livet. Når vi deltar i kirkelige bisettelser får vi høre noen, kanskje litt rare ord: *Av jord er du kommet. Til jord skal du bli. Av jorden skal du igjen oppstå.* I disse tre setningene finner vi hele det bibelske budskapet om skapelsen, syndefallet og frelsen.

Av jord er du kommet: Vi ble skapt ved at Gud blåste livspust inn i det fysiske støvet (1 Mos 2,7). Meningen med livet er å leve. Meningen med livet er ikke alt innholdet vi fyller det

med. Livet har en mening i seg selv, det at du faktisk lever. Du har en uvurderlig verdi i deg selv – selv uten alt tilbehør.

Til jord skal du bli: Ved syndefallet vendte vi ryggen til Gud som gav oss livet, han som er livet. Det er livsfarlig for oss. Gud advarte på forhånd at det ville føre til død. Gud straffer oss ikke med døden, men han begrenser ondskaper som ved syndefallet ble en del av menneskenaturen.

Av jorden skal du igjen oppstå: Men Gud er også håpets Gud. Livet er ikke knyttet til våre gjerninger, om vi er gode eller klarer å oppfylle Guds bud. Livet er ikke i ulike ideologier eller tankebygninger, eller de materielle godene vi omgir oss med. Livet er knyttet til en person- Jesus Kristus. «Jeg er oppstandelsen og livet, den som tror på meg, skal leve om han enn dør. Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø.» Joh 11,25-26

En del mennesker er opptatt av tilstanden etter at vi er døde – før oppstandelsen. Og det finnes ulike teorier på dette. I bibelen er et vanlig uttrykk for de døde at de er «sovnet inn». (Sal 76,6, Joh 11,11, Ap gj 7,60). Det er kanskje den beste beskrivelsen av hva som skjer når vi dør. Vi «sovner inn». Vi blir ikke borte, men vi kommer heller ikke til himmelen. Og heller ikke til helvete. Men en dag skal alle våkne fra døden. Alle skal stå fysisk opp. Alle skal stå for Jesus. Alle skal dømmes.

Livet etter oppstandelsen

På et tidspunkt i menneskets historie skal Jesus komme igjen. Det er både et løfte og en trøst. Jesu gjenkomst markerer slutten på denne tidsalderen og all ondskap. Alle skal dømmes, både de som døde før Jesus kommer og de som er levende når han kommer. Er vi ærlige med oss selv, vet vi hva dommen vår blir. Utfallet går ikke i vår favør. Fellesskapet med Gud, det evige paradiset og det gode liv i evigheten ser ut til å være tapt for alltid. Men den eneste muligheten vi har i dommen, er den Jesus gir oss. Ved troen på ham, ved å høre hans ord og gjøre etter det – blir vi stående som rettfærdige og rene i dommen. Det er ikke ved gode gjerninger vi kommer inn i Guds rike, men ved å tro på Jesus, han som kom med livet.

Gjennom mye av det vi liker og drømmer om her på jorden, kan vi få et glimt av evigheten. Men den er så mye mer fantastisk enn vi aner. Alt skal bli nytt.

Kroppen vår skal fornyes. Noen snakker om en evighetstilværelse som engler eller en formløs sjel og ånd. Det er ikke slik bibelen beskriver det. Gud skapte oss med et fysisk legeme, og han sier vi er det ypperste av alt han har skapt. Kroppen er opprinnelig bygd for å utvikle og reparere seg selv. Men gjennom syndefallet kom begrensinger, sykdom og forfall inn. Etter oppstandelsen få vi en ny kropp som er optimal for liv, en kropp som aldri vil forfalle. Klare tanker, følelser og reaksjoner. Kanskje sanser som oppdager mye mer enn vi gjør i dag. Forfallet er borte, kroppen som var dødelig blir evig.

Skaperverket blir nytt. Gud skapte den fantastiske naturen. Det vakreste vi kan tenke oss i naturen er restene av det gamle paradiset. Gud skapte naturen for at vi skulle leve, nyte og forvalte det etter hans gode vilje og til beste for alt og alle. (Rom 8,21-22) Skaperverket i sin helhet skal settes fri, den fysiske verden slik vi kjenner den. Bibelen skriver om en ny himmel og en ny jord. Det kan bety at den jorden vi nå bor på, er den samme jorden vi skal bo på i evigheten. Men da som renses og fornyet, på samme måte som kroppene våre.

Gud skal bo midt i blant oss, relasjonen er gjenopprettet. Som Adam og Eva vandret med Gud i Edens hage (1.Mos 3,8) skal vi få vandre nær Gud (Åp 21.3) Vi er sammen med vår skaper, opprettholder og frelser. Sorg, sykdom, død og smerte er borte. Harmoni mellom mennesker er på plass. Frihet for alle. Mat i overflod, ingen bekymringer. Evig takknemlige. Evig fred og glede.

Livet i håpet

Å få hjemlengsel, handler ikke om å hate dette livet. Det betyr at vi får fokus på at vi vet hvor vi kommer fra, og hvor vi hører til. Livet vi lever nå er ikke det livet Gud opprinnelig tenkte for oss. Det er noe mye mer som vi egentlig var utestengt fra, men som vi nå har mulighet til å komme tilbake til, på grunn av det Jesus har gjort for oss.

I det siste kapittelet i den siste boka i GT står avslutningsordene av verket, ordene sier noe om framtiden:

Men for dere som frykter mitt navn, skal rettferds sol gå opp med legedom under sine vinger. Dere skal slippe ut og hoppe som kalver (Mal 4,2)

Se for deg kalver som har levd innestengt i fjøset hele den lange vinteren. Innestengt bak fire vegger og tak. Lukten av møkk og høy er nesten den eneste han kjenner til. Små vindu eller elektrisk lys. Så kommer våren, låvedøren åpnes opp. Sola skinner og varmer. Grønt over alt, mat så langt øyet kan se. Blomster, fugler, vind og dufter. Kalven eksploderer i gledesrus, tryner, reiser seg igjen og uttrykker en glede som ikke kan beskrives med ord. Slik vil vi oppleve det når Gud åpenbarer sitt evige rike for oss.

Forslag til samtale:

- 1) Hva berørte deg mest i dette, hvorfor?
- 2) Hvordan kan vi i det daglige fokusere på livet etter døden på en måte som minner oss om håpet?
- 3) Tenker du på noen som trenger å finne hjem til Gud? Hva kan du gjøre for å invitere dem tilbake? Del og be for.

17.10.16 Anne Honnemyr

Det meste av stoffet til denne undervisningen er hentet fra boken «Tilbake til Eden» av Helge Skaaheim. Utgitt på Luther forlag. Tips: Den er lettlest. Ønsker man å gå dypere inn i de ulike sidene av dette stoffet, tror jeg den er grei til bruk i gruppene i sin helhet.

Vi tror - opplegg for smågrupper - Norkirken

Samling 6:

Vi tror- Gud vil det beste for samliv og familien

Aktuelt i tiden

Etter at Stortinget i 2008 vedtok den kjønnsnøytrale ekteskapsloven, og Dnk vedtok å innføre likekjønnet vigsel, har frontene på den kirkelige arenaen blitt tydeligere. Ofte blir denne debatten framstilt som en kamp for og mot homofilt samliv. Det blir for snevert. Likekjønnet ekteskap er kun en del av en omfattende kjønnsnøytral ideologi. Der kjønn, seksualitet, foreldreskap, barn, ekteskap og familie er også en del av pakka.

Det er på mange måter homofilt samliv som har fått nesten all oppmerksomhet i de senere årene. I den forbindelse er det viktig å være klar over at mennesker med homofile følelser ikke er en ensartet gruppe. Noen kjemper aktivt for å fremme en homopolitisk agenda i samfunnet, og er ikke kristne. Noen er kristne og arbeider for å endre ekteskapsteologien i kirken sin. Andre gjør det ikke. Noen lever single fordi de tror Bibelen sier at det er det riktige. Noen av disse står fram offentlig, men mange ønsker ikke å stå fram med sin tiltrekning til samme kjønn. «De homofile» er med andre ord ikke en ensartet gruppe.

I Norge lever mennesker med ulik etikk og overbevisning side om side. Hver enkelt har frihet til å leve slik de vil, innenfor rammene av norsk lov. Et demokratisk samfunn vil kunne vedta lover og ordninger for samliv som vi ikke selv kan gå god for. Som kristne må vi tåle at ikke alle- heller ikke staten- er enige med oss i etiske spørsmål. Men et demokrati må også sikre mindretallets rett til å hevde sin overbevisning, uten å bli møtt med fordømmelse, straff eller utstøtelse. Toleranse begge veier er viktig.

Jesus er vårt forbilde og vår autoritet

Som kristne er vi kalt til å møte alle mennesker med nestekjærlighet, og med Guds nåde og sannhet.

I følge Bibelen er alle mennesker skapt i Guds bilde. Vi er elsket av Han og har et iboende og uutslettelig menneskeverd. Samtidig er vi alle syndere. Vi er i samme båt, med samme behov for Guds nåde, tilgivelse og frelse. Vi har alle våre utfordringer i livet i forhold til Guds vilje, vi kommer alle til kort overfor Guds bud. Dette må møtes med evangeliet om Guds tilgivelse, ikke med nedskrivning av Bibelens ord og bud.

Jesus kaller oss også til å vise nestekjærlighet overfor alle. Selvfølgelig også overfor mennesker som har homofile eller bifile følelser, er transeksuelle osv. Vi skal møte alle mennesker med varme, samtidig som vi holder fast på Guds skapervilje og bud. Kristen nestekjærlighet er å holde fast på det gode, ikke å tilpasse seg krav og ideologier som bryter med Bibelens bud. Gud møter oss med «nåde og sannhet» (Ef 4,15: *tro mot sannheten i kjærlighet*). Vi er kalt til å møte hverandre på samme måte.

På en radikal måte utfordrer Jesus oss når han gir barna en spesiell rolle og plass i Guds rike. (Matt 18,1-5). En teologi og ordning som oppløser betydningen av mor-far-barn relasjonen bryter med Jesu dype respekt og kjærlighet overfor barn. Verken mor eller far er overflødige i et barns liv. Barneperspektivet må derfor ha en sentral plass i kristen samlivsteologi.

Jesus sier «Følg meg» mange ganger. Han oppfordrer oss til å komme til Han, høre Hans ord og gjøre som Han (Luk 6,46-49) Som kirke ønsker vi å ha Jesus som forbilde og øverste autoritet.

Vi er forpliktet på Bibelens lære om ekteskapet

Ekteskapet er Guds skaperordning for en mann og en kvinne. Innstiftet av Gud og bekreftet av Kristus.

Helt fra skapelsesberetningen og De 10 bud («*Du skal hedre din far og din mor*») og til Jesu budskap og apostlenes lære er Bibelen tydelig: Ekteskapet består av mann og kvinne.

Jesus sier i Matt 19,4-6:

Har dere ikke lest at Skaperen fra begynnelsen av skapte dem som mann og kvinne og sa: «Derfor skal mannen forlate far og mor og holde fast ved sin kvinne, og de to skal være en kropp. Så er de ikke lenger to; de er en kropp».

I samlivsdebatten som foregår blir ofte Guds bud og ordninger framstilt som en motsetning til «kjærligheten». Men bruker begrepet «kjærlighet» for å sette bibelske enkeltbud ut av kraft. Det er ikke bibelsk, for alle Guds bud er et uttrykk for Hans kjærlighet. (Joh 15,10) *Kjennetegnet på at vi elsker Guds barn, er at vi elsker Gud og holder hans bud (1.Joh 5,2)*

Guds vilje er god. Ekteskap mellom en kvinne og en mann er Guds gode ordning for det seksuelle samlivet. For å verne denne relasjonen gir Gud mange advarsler mot seksuell synd. Mer enn 30 ganger blir feks hor, altså seksuelle relasjoner før og utenfor ekteskapet, beskrevet som synd i NT. Når det gjelder seksuelle forhold mellom to av samme kjønn, sier Bibelen bla om kvinner at «*de byttet ut det naturlige samliv med det unaturlige*» og at «*menn drev utukt med menn*». (Rom 1,25-27). Se også 1 Kor 6,9-11 og 1 Tim 1,8-11.

Når kirkesamfunn og menigheter omdefinerer Bibelens ekteskapssyn handler det ofte om synet på Bibelens autoritet i vår tid. Skal Bibelens ord gjelde, eller skal den menneskelige erfaring gjelde over Bibelens ord? Det har også betydning hva man tenker rundt synd og nåde, evangeliet og frelsen.

Vi deler den fellekristne teologien om ekteskapet

Fram til vår tid har alle kristne kirkesamfunn hatt den samme forståelse av ekteskapet: Det er en institusjon for kvinne og mann, innstiftet av Gud fra skapelsen av. Det er bare de skandinaviske folkekirkene og noen få kirker i Europa og Amerika som har endret sin ekteskapsteologi. Rundt 2 prosent av verdens kristne er medlemmer av disse kirkesamfunnene. 98 % tilhører kirker som holder fast på den klassiske forståelsen av ekteskapet (Kilde: Vårt Land 13.11.2015)

Relasjonen mellom mor, far og barn er unik

Alle mennesker har sitt opphav i en mor og en far. Blodsband og biologisk slektskap er av grunnleggende betydning for enkeltmennesker og samfunnet.

Ekteskapet har alltid vært uløselig knyttet sammen med forplantning og fødsel, barn og oppvekst. Relasjonen mellom kvinne og mann som har felles barn, har vært en grunncelle i samfunnet.

En familie med en god far og mor er det optimale utgangspunkt for et barns oppvekst. Mor og far er viktige identifikasjonspersoner, forbilder og rollemodeller i barns liv. I samspill med hverandre gir mor og far hvert sitt unike bidrag i utviklingen av et barns identitet, personlighet og selvbylde. Så langt som det er mulig og forsvarlig, bør de biologiske foreldrene også være juridiske og sosiale foreldre. FNs barnekonvensjon:

Barnet skal, så langt det er mulig, ha rett til å kjenne sine foreldre og få omsorg fra dem.....Begge foreldre har et felles ansvar for barnets oppdragelse og utvikling (Art 7.1 og 18.1). Når barnet havner i en alvorlig nødssituasjon, vil ofte adopsjon være den beste løsningen. Kristne kirker kan likevel ikke støtte ideologier og ordninger som aktivt bidrar til å skape situasjoner der barns grunnleggende rettigheter blir krenket.

Som kristen kirke ønsker vi ikke å tilpasse oss en ideologi som reduserer far til en «sædcelle og donor». Vi ønsker å protestere og minne politikere om at Barnelovens paragraf 4a bygger på en usannhet når den erklærer at barn som har fått en «medmor», ikke har far. Det står nemlig: *Et barn kan ikke ha både en far og ei medmor.* Dette strider mot barns rettigheter og Guds ord. Uavhengig av alt dette: Alle barn er elsket av Gud, uansett hvordan de er blitt til og hvilken familiesituasjon de er i.

Kirker og menigheter som innfører likekjønnet ekteskap, oppløser betydningen av kjønn, ikke bare i parrelasjoner, men også i familien. To mødre og to fedre blir uunngåelig en naturlig del av disse kirkenes lære om familien. Mor- far- barn relasjonen får ikke lenger noen særstilling, men blir bare en av flere sidestilte familievarianter.

Mulige konsekvenser av den kjønnsnøytrale ideologien

Mange mener det er et framskritt å omdefinere ekteskapet i sin grunnstruktur. Man kan i stedet tenke at det vil skade enkeltmennesker, samfunnet og kirken.

Samlivsanarki: Et viktig mål for den radikale samlivsideologien er å avskaffe mann/kvinne normen. I stedet vil man innføre multi- normen, der de fleste former for seksualitet og samliv framstilles som likestilte varianter. Resultatet blir da at ingen samlivsform står i noen særstilling. Alt defineres som like naturlig, normalt og rett for barn, voksne og samfunnet. Den tradisjonelle familieforståelsen med mor, far og barn blir derved radikalt svekket. De største taperne i dette eksperimentet er barna.

Barna: Barn blir en rettighet for voksne, mens de selv mister sin rett til sin egen mor og far. De senere årene har det vokst fram et internasjonalt og kommersielt barnemarked. Man handler med egg, sæd, donorer og surrogatmødre. Dette ønsker vi som kirke ikke å være med på. Barn er en gave, ikke en rettighet eller handelsvare. Å planlegge at barna ikke skal kjenne sin far eller mor bryter med vår forståelse av barns gudgitte rett til å kjenne sin mor og far, så langt det er mulig og forsvarlig.

Krevende for barn og ungdom: I mange norske skoler i dag blir barn og unge undervist i en forståelse av familie og samliv der kjønn er uvesentlig. Både direkte og indirekte blir det dessuten kommunisert at det er positivt og sunt å prøve ut forskjellige former for seksualitet, kjønnsuttrykk og kjønnsidentitet. Den nye loven om endring av juridisk kjønn kan bli en krevende utfordring for mange. I fremtiden vil enhver stå fritt til å definere sitt kjønn ut fra følelser, og ikke biologi. Dersom denne kjønnsforståelsen får innpass i skoler og barnehager, vil det sannsynligvis føre til at flere barn og unge vil oppleve økt forvirring og usikkerhet omkring kjønn og seksualitet, relasjoner, identitet og selvbilde.

Samvittighetsfrihet: Hvis den kjønnsnøytrale ideologien blir stadig mer dominerende, kan den bli en alvorlig trussel mot samvittighetsfriheten til lærere og andre som blir pålagt å formidle denne ideologien. Det samme gjelder foreldre som er skeptiske. Det er ikke selvsagt at de vil bli møtt med respekt og toleranse hvis de oppdrar barna sine i tråd med egen overbevisning når det gjelder ekteskap, familie og barn.

Konflikter: En teologi som bryter med Bibelens lære om ekteskap, familie og barn, vil føre til samarbeidsproblemer mellom ulike kirkesamfunn, men kan også forårsake splittelser i menigheter, organisasjoner og kirkesamfunn.

Hva gjør vi og hva tenker vi?

Det er en krevende og vanskelig debatt som foregår. Det er krevende som enkeltmennesker å skjelle hva som er viktig og riktig midt innimellom alle høye meninger og rop. Hva gjør vi? Kan hende det er en tid nå for å søke Gud først av alt. Samtidig våge å selv gå inn i noen av spørsmålene, utenfor mediadebatten, hos kloke mennesker som oppriktig søker Sannheten. Les f.eks Bjørn Helge Sandveis artikkel «Homofili – samliv eller singelliv, historisk og aktuelt». Søk opp stiftelsen MorFarBarn (www.morfarbarn.no) og les deres materiell.

Sitat Kathrine Tallaksen Skjerdal, sokneprest i Høvåg (fvn 26.4.16)

Så hva ville Jesus gjort? Jeg tror han ville gitt oss alle, skeive og streite, en unik følelse av å være sett, forstått og elsket. Latt oss kjenne at ordene hans, også de krevende, springer ut guddommelig kjærlighet. Og pekt på korset: Straffen lå på ham for at vi skulle ha fred, legedom og evig liv hos Gud. Det er det som heter nåde. Gud vet vi trenger den, alle sammen.

07.11.16 Anne Honnemyr

Undervisningen er i hovedsak hentet ut fra «Ekteskaps erklæringen. Et verdidokument om ekteskapet, barnet og Bibelen i møte med vår tids kjønnsnøytrale ideologi.» Utgivere er 32 kirkesamfunn og organisasjoner.